

Parsha Plug: Parshat Yitro

Shemot 20:7	שמות כ:ז
You shall not take the name of the Lord, your God, in vain, for the Lord will not hold blameless anyone who takes His name in vain.	לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שֵׁמוֹ לְשׁוּא:

Rashi on Shemot 20:7	רש"י על שמות כ:ז
In vain: [This word appears twice in this verse.] The second [mention of לְשׁוּא] is an expression of falsehood, as Onkelos renders: לְשִׁיקָךְ, as it says in Shavuot 21a: What constitutes a vain oath? If one swears contrary to what is known, for example, saying about a stone pillar that it is made of gold. The first mention of לְשׁוּא is an expression of vanity, as Onkelos renders: לְמַגְנָא. This refers to one who swears for no reason and in vain, for example making an oath concerning a pillar of wood, saying that it is wood, and concerning a pillar of stone, saying that it is stone. ¹	לשוא: (השני לשון שקר כתרגומו) כמא דתימר (שבועות כט א) אי זהו שבועת שוא, נשבע לשנות את הידוע, על עמוד של אבן שהוא של זהב. (הראשון לשון מגן, כתרגומו) זה הנשבע לחנם ולהבל, על של עץ ועל אבן אבן:

Masechet Berachot 33a	מסכת ברכות לג.
Rav said, or as some say Reish Lakish, or again as some say, both Rebbe Yochanan and Reish Lakish, 'Whoever says a blessing which is not necessary transgresses the command of 'You shall not take [God's name in vain]'.	ואמר רב ואיתימא ריש לקיש, ואמרי לה רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו: כל המברך ברכה שאינה צריכה - עובר משום: לא תשא!

Rambam Hilchot Shevuot 12:11	רמב"ם הלכות שבועות פרק יב הלכה יא
It is not only a false oath that is forbidden. It is also forbidden to mention one of the names designated for God in vain, even if one does not take an oath. For the verse commands us, 'To fear the glorious and awesome name'. Included in fearing is not mentioning it in vain. Therefore if because of a slip of the tongue, one mentions God's name in vain, he should immediately hurry to praise, glorify and venerate it, so that it will not have been mentioned in vain. What is implied? If he mentions God's name, he should say, 'Blessed be He for all eternity', 'He is great and exceedingly praiseworthy', or the like, so that it will not have been mentioned in vain.	ולא שבועה לשוא בלבד היא שאסורה אלא אפילו להזכיר שם מן השמות המיוחדין לבטלה אסור ואף על פי שלא נשבע, שהרי הכתוב מצוה ואומר ליראה את השם הנכבד והנורא, ובכלל יראתו שלא יזכירו לבטלה, לפיכך אם טעה הלשון והוציא שם לבטלה ימהר מיד וישבח ויפאר ויהדר לו כדי שלא יזכר לבטלה, כיצד אמר ה' אומר ברוך הוא לעולם ועד או גדול הוא ומהולל מאד וכיוצא בזה כדי שלא יהא לבטלה.

¹ Translation from Chabad.org

Rashbam on Shemot 20:7	רשב"ם שמות כ:ז
You shall not take the name of the Lord in vain: All of this is because of the dignity of God. So too, observing Shabbat, which comes after this command, as well as the command to honor your father and mother, for their honor is connected to God's honor.	לא תשא וגו' - כל זה מכבודו של הק' וגם שמירת שבת שאחריו וגם כיבוד אב ואם שהוקש כבודם לכבוד של מקום.

Ramban on Shemot 20:7	רמב"ן שמות פרק כ:ז
God placed this commandment after the prohibition of idolatry, because just as it is proper to fear the great and fearful Name by not giving His glory to another, so it is fitting to give glory to His name. He who takes it in vain profanes it, as it is written 'And you shall not swear by My Name falsely, so that you do not profane the Name of your God' (Vayikra 19:12). Just as God was stringent in the case of idolatry and wrote the punishment for transgression, i.e. that He is a jealous God, visiting iniquity of the fathers upon the children, so did He record here the punishment that He will not hold him guiltless. He used this expression instead of saying that He will visit his sin upon him because people who swear in vain do not consider it a real sin and they think it is proper that God forgive them.	וסדר זו המצוה אחר אזהרת ע"ז, כי כאשר ראוי ליראה את ה' הגדול והנורא שלא לתת כבודו לאחר, כן ראוי לתת כבוד לשמו, והנושא אותו לשוא מחללו, כענין שכתוב ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך (ויקרא יט יב). וכמו שהחמיר בע"ז וכתב העונש כי הוא אל קנא פוקד עון אבות על בנים, כן כתב בזה העונש כי לא ינקה אותו. ואמר בלשון הזה, ולא אמר כי יפקוד עליו, בעבור שאינו אצל הנשבעים עבירה גמורה ויחשוב שראוי למחול לו.

Ibn Ezra on Shemot 20:7	אבן עזרא שמות (הפירוש הארוך) כ:ז
Here if a person does not uphold the command, it is as if he has denied God. The practice of Egyptians even today is that if a person swears on the head of the king and he does not uphold his word, he is a dead man. Anyone who wants to give ransom in the value of gold will not live because this person embarrassed the king in public. If this is the case for a king of flesh and blood, how many more times would a person be liable for not stopping himself from using God's name in vain?	והנה אם לא יקיים דברו כאילו מכחיש את השם. ומנהג אנשי מצרים עד היום, אם ישבע אדם בראש המלך ולא יקיים את דברו הוא בן מות. ואלו נתן כופר משקלו זהב לא יחיה, בעבור כי הוא בוזה את המלך בפרהסיא. א"כ למלך בשר ודם, כמה אלף אלפי פעמים חייב אדם להשמר שלא תכשילהו לשונו לתת את פיו לחטיא את בשרו לזכרו לשוא.

Panim Yafot on Shemot 20:7	פנים יפות שמות כ:ז
Our sages taught that at the moment when God said 'You shall not take' that the heavens and earth shook. There are those who say that God raised His voice more for this command than for any other because, as the sages taught, every Jew is under a perpetual oath from Mount Sinai. Thus all of the commandments depend on 'You shall not take', and when we are careful to not transgress it, we are	לא תשא וגו'. אחז"ל [שבועות לט א] בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לא תשא נזדעזעו שמים וארץ וכו'. י"ל מה שהרעיש הש"י על דיבור זה יותר משאר דברות משום שאחז"ל [גדרים ח א] על כל המצות מושבע ועומד מהר סיני, הרי שכל המצות תלויים בלא תשא

obligated to uphold all of the commandments... Thus it was necessary that this be louder than the other ten commandments. This is the reason by it comes before the rest of the commandments.

וכשנזהרים מלעבור על לא תשא חייבים לקיים כל המצוות... ע"כ הוצרך להרעיש עליו יותר מכל הדיברות. ומזה הטעם הקדים אותו משאר הדיברות.